

PORZĄDEK, MIŁOŚĆ, KŁOTNIA, SPACER, OBOJĄZEK, ZADANA, STRACH, TĘCZA, PLAC ZABAW
 ZŁOŚĆ, SMAK, HUŚTAWKA, MAMA, SAMOCHÓD, ICWIA, GR, A, BURZA, LALKA,
 AUTO, AUTOKREACJA, CHOROBA, ZARAZKI, WYNIADÓWKA, ZMUTĄ, KOLEGA, KOLE
 SŁOWO, ROZMOWA, DŁACZEGO?, PŁACZ, RA, SZCZĘŚCIE, NIESPODZIANKA
 ŁAMIGŁÓWKA, CZYTANIE ZE, ZROZUMIENI, TERAPIA, NAUKA, SŁOWA,
 5+5=10, FIZYKA, ANGIELSKI, RODZINA, OBOJĄZEK
 NIE BĘDĘ WIĘCEJ GAŁE NA KSI, LUBIĄ, MĄGOSI, HISTORIA, POWIĘDZ
 PANIĘC, PRZYKADA, EAFSTU, PISA, KOCHAM, AUTOB
 FERIE, LATO, POZERNIA, ZADBA, ZA, DOM, Z
 ZADANKI, ŁANKA, KTO OT, ŻYCIE, SOLUCJA, LE, LEVEL HARD, PERSPE
 TATA, PI, WŁADZOSC, LUDZIE, DŻUNGLA, BT, PODWÓRKO, ZOW, PIŁKA
 SMUTEK, ZANÓW, KONIEC, PRO, ŁÓWCT
 PYTANIA, KOTO, ALGE, ATRY
 STONOTOK, PRZYJ, W, C, B
 NIEPOZIELA, PORZĄD, W, W, C, B
 CZYTANIE, MUZYKA, C, G, Z, W, C
 TRANSPORTERS, TALEN, UL, A, U, GR, Y
 ALGORYTM, BIONY, W, Z, X
 SZTUCZNA INTELIGENCJA, PROGRAMOWANIE
 ZDEZORIENTOWANY, ATAK, POMYSŁ, UL, CYL, K
 ABC, DOM

ADE
 BRZI
 BUA
 ONOTATOR
 1, 2, 3
 L
 O
 BOHATE BLA, BLA
 PLOTKA, POŁGOSKI
 LEKOCJA, ZWIĘRZE, EMPATIA, KLUCZ, DOTEK
 ODPOWIEDZIALNOŚĆ, SŁUCH, WZROK
 PIENIĄDZE, BRAT, PRAWO, INTERN
 GŁOS, PRAWDA, TALENT
 KREOA, SEN, GRA
 AKCEPTACJA, TOLERANCJA
 PYTANIA
 ODPOWIEDZ
 CP

WELCOME
REŻYSERIA
Tomasa Legierski
WYSTĘPUJĄ
Lucja Grzeszczyk
Agata Stasiulewicz
Krzysztof Bitdorf
Michał Jarmoszuć
Maciej Zalewski
 SECZEPAN TO DZBAN!

SCENOGRAFIA
Karel Czech
DRAMAT-URGIA..
Petra Kosová
 POWROTY, NAKACJE, DOM, AKHAT, ALI
 FREGIMEZOI, HOBBY, RYSOWANIE
 KRZYK, PŁEC, WARKOCZE, BUTY, TĘCZKA
 ODPOWIEDZ, OCENA, KONSTRUKCJA,
 SZKOTA, W, A, MIASTO, PI, SIKLE, ONA
 ZALOTY, WY, ON, ONA, INIELI
 GRANICA, OBY, GEN
 PRZENOC, BRZYDIE
 SŁOWA, ZAUFANIE, ROLNOSC
 BÓL, SŁUCHANIE, 5, 7, 4
 FILM

MUZYKA
Daniel Čámský

ANIMACJE
Martin Máj

THORZENIE

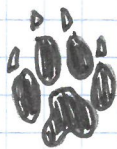
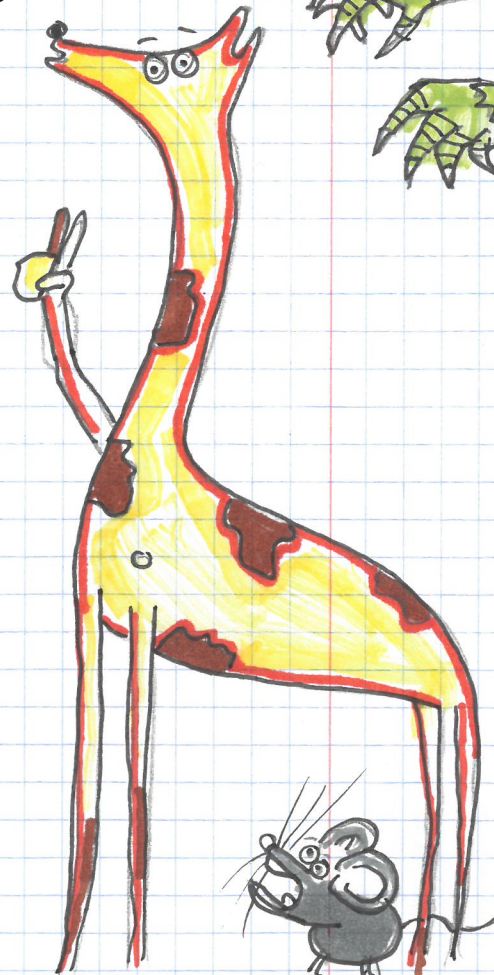
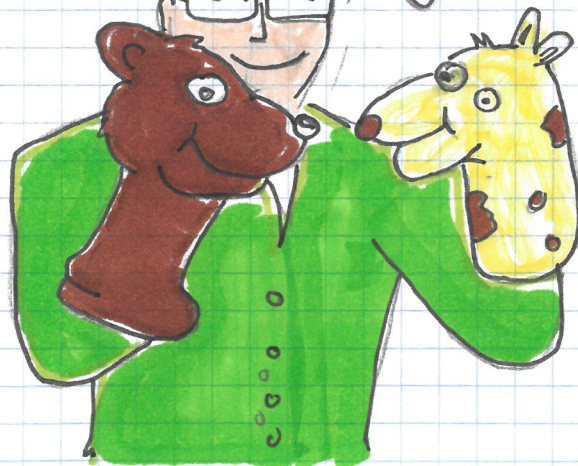
POROZUMIENIE BEZ PRZEMOCY

„A Model for Nonviolent ~~Komunikation~~ Communication”

Jedną z inspiracji do powstania spektaklu Symulator była opracowana w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku koncepcja „porozumienia bez przemocy”, której autorem jest Marshall Rosenberg. Doktor Rosenberg był nauczycielem z powołania, działaczem na rzecz pokoju i charyzmatycznym wizjonerem obdarzonym wspaniałym poczuciem humoru. Pracował w różnych środowiskach w 60 krajach na całym świecie – jako mediator w rejonach objętych konfliktami zbrojnymi, jako trener w instytucjach oświaty, jako mentor z rodzicami. Z pragnienia wypracowania własnego procesu, który umożliwiałby ludziom konstruktywne podejście do spełniania ich potrzeb, a także prowadzenie życia pełnego sensu, Marshall B. Rosenberg stworzył pod koniec lat sześćdziesiątych pierwowzór Porozumienia bez Przemocy. W kolejnych latach spisuje i rozwija swój model. W roku 1983 ukazuje się pierwsze, jeszcze niezbyt obszerne wydanie „A Model for Nonviolent Communication”, w którym opisane są cztery kroki NVC. Podręcznik Rosenberga „Nonviolent Communication: A Language of Life” z 1998 roku przetłumaczony został na kilkadziesiąt języków.

Zachęcamy Was do zapoznania się z metodą Rosenberga – naprawdę warto:) W wyszukiwarce serwisu YouTube wystarczy wpisać nazwisko Marshall Rosenberg, a znajdziecie filmy instruktażowe z jego udziałem zarówno po angielsku, jak i z polskim tłumaczeniem.

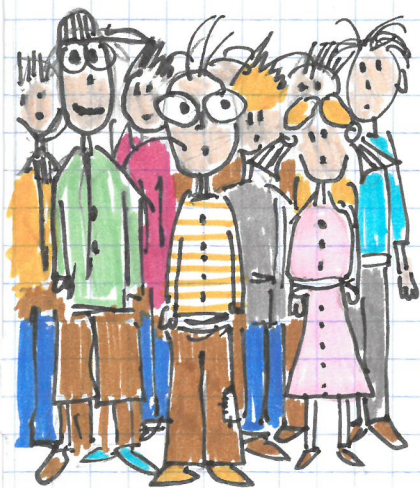
Doktor Marshall Rosenberg

Pytaj!

Dzieci są przekonane, że sposób w jaki je traktujemy jest tym, na co zasługują. To przekonanie zostaje z nimi na lata.

To smutna ironia, że rodzice wymagają od dzieci, by kontrolowały swoje zachowanie, a mają problemy w kontrolowaniu samych siebie.

CZY BYĆ
DOROSŁYM TO
ZNACZY BYĆ
DUŻYM?

OPIS Ćwiczenia

Pytania proponowane przez nas mogą być punktem wyjścia do dyskusji bądź ćwiczeń ruchowych. W najprostszej wersji uczniowie swobodnie poruszając się po sali po usłyszeniu pytania przechodzą na jedną ze stron: TAK lub NIE. Pytania są tylko sugestią, można dołączyć swoje...

Czy sam/a zdecydowałeś o tym, w co jesteś dzisiaj ubrany?

Czy samodzielnie przyjechałeś dzisiaj do szkoły?

Jak się dzisiaj czujesz?

Czy czujesz się dorosły/a?

Czy marzysz o pracy?

Czy lubisz mieć przy sobie pieniądze?

Czy masz chłopaka/dziewczynę?

Co możesz kupić za 10 zł?

Czy czułeś się ostatnio winny z jakiegoś powodu?

Czy zdarza ci się czuć odrzuconym?

Jeśli masz taką możliwość spróbuj porozmawiać ze swoimi opiekunami o tym, czym jest dorosłość? Tu proponujemy pytania, które możesz zadać swoim rodzicom/opiekunom:

Czy pozwolisz mi stać się dorosłym?

Czy wiesz ile mam lat?

Czy pozwolisz mi usamodzielnic się?

Czy umiesz wyobrazić sobie mnie, jako osobę dorosłą?

Czy możesz wyobrazić sobie, że jestem twoim sąsiadem?

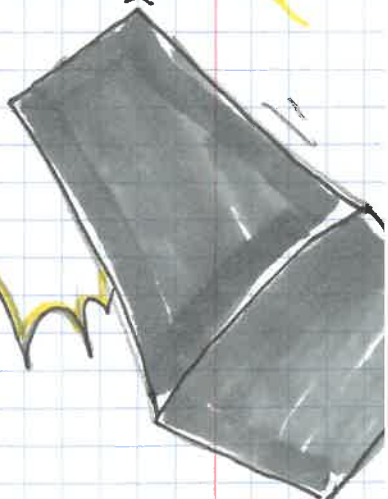
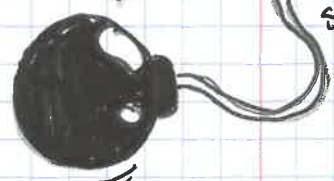
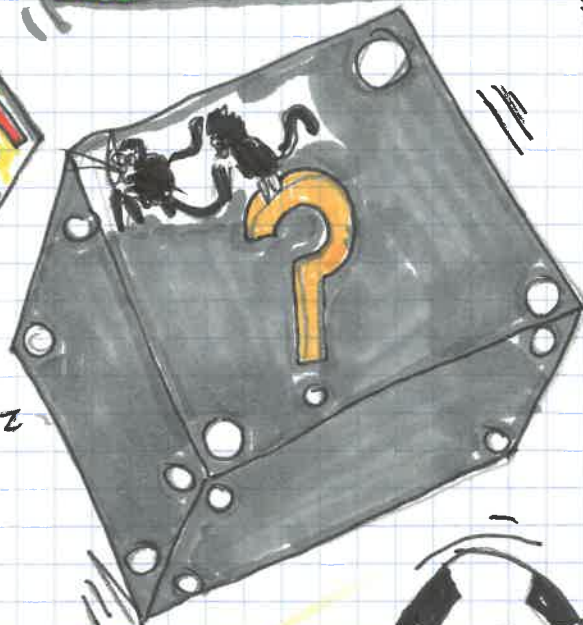
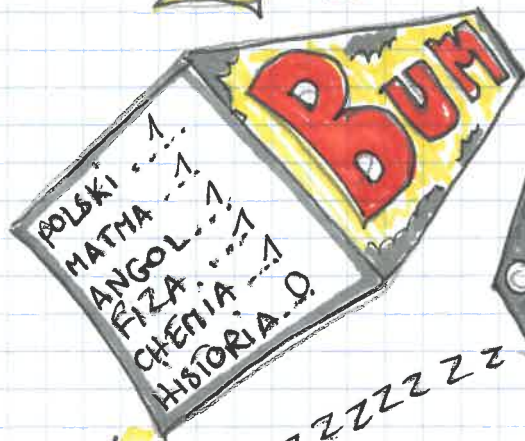
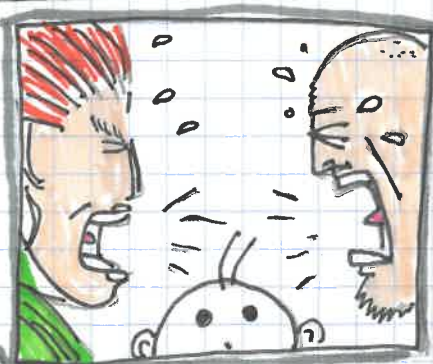
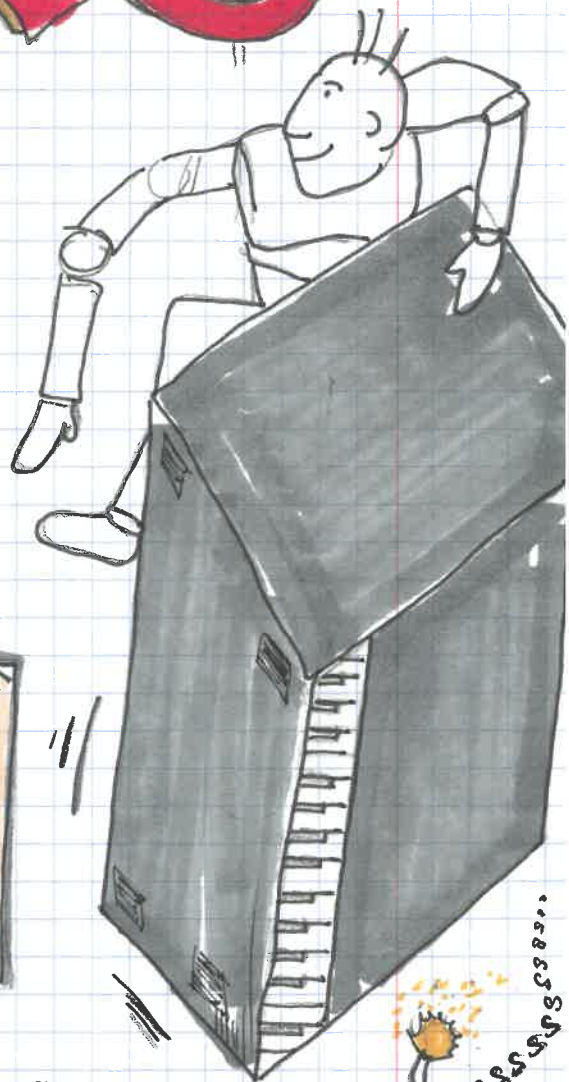
Czy pomożesz mi stać się dorosłym?

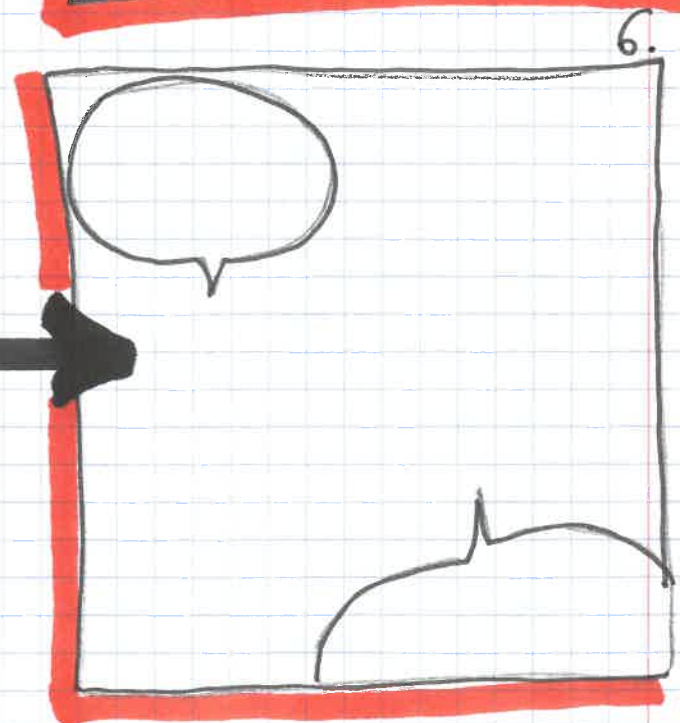
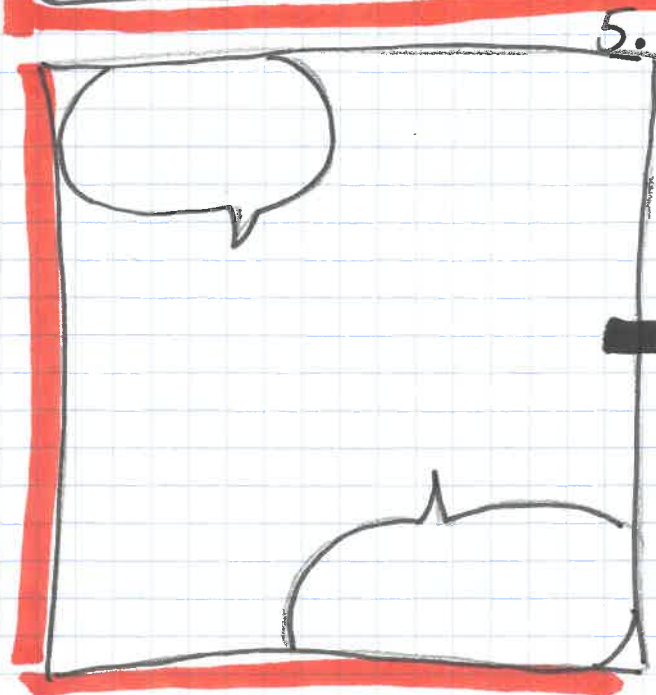
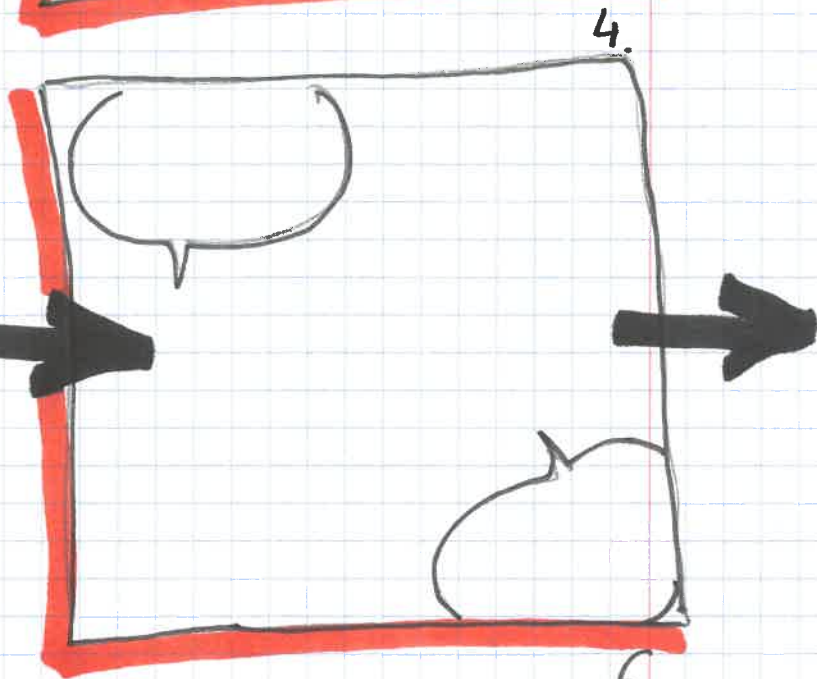
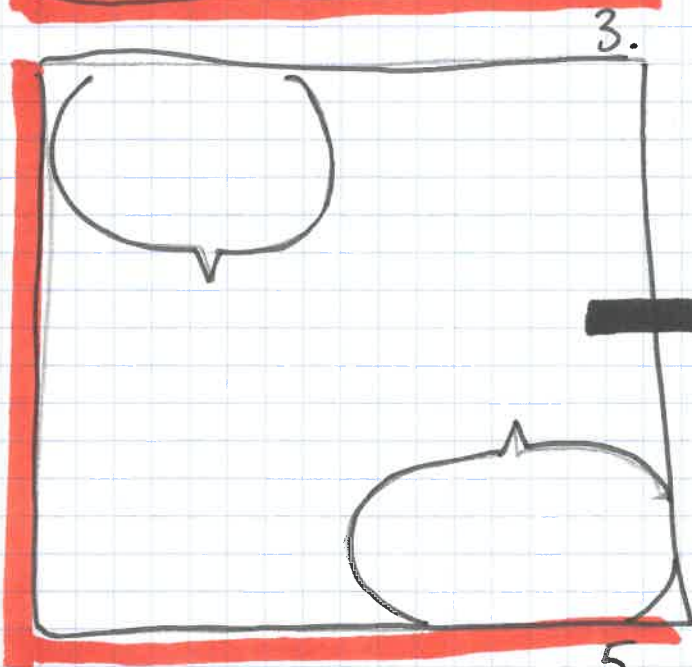
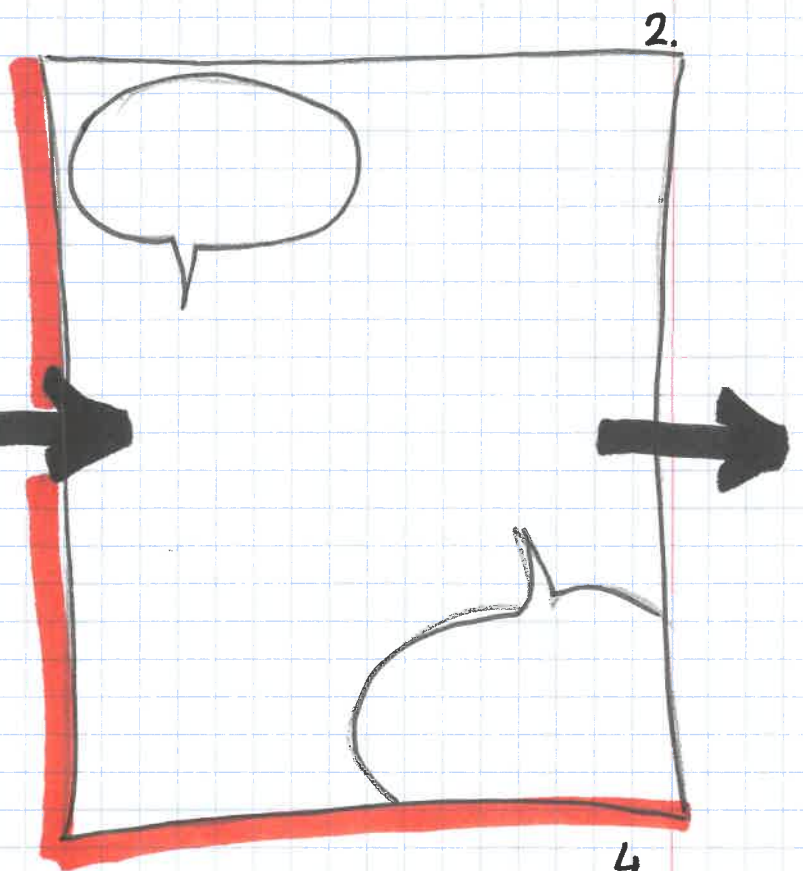
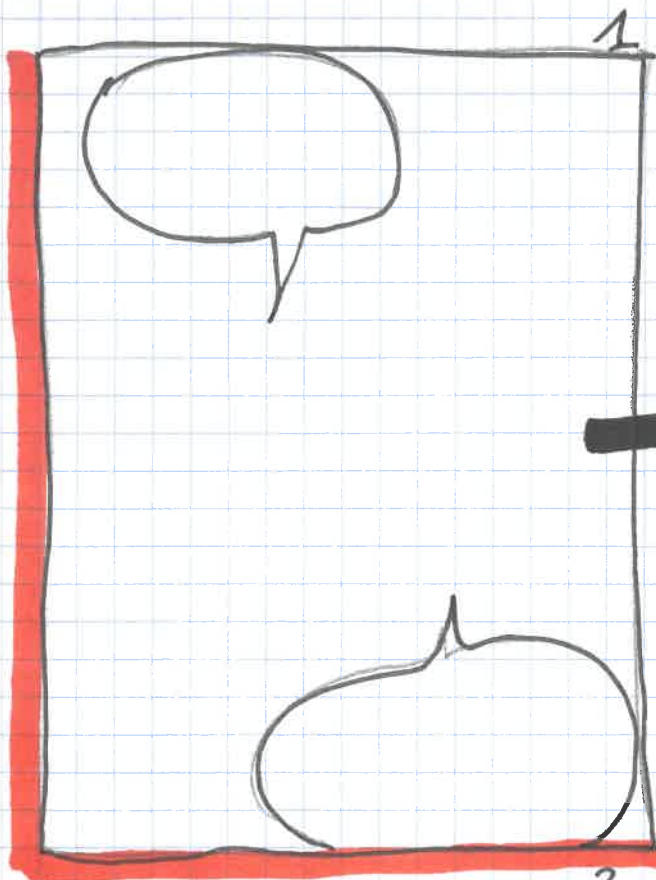
Dlaczego mówisz do mnie używając zdrobnień?

Czy zauważyłeś, że się zmieniam i nie jestem już dzieckiem?

THE KOMIKS

1.

2.

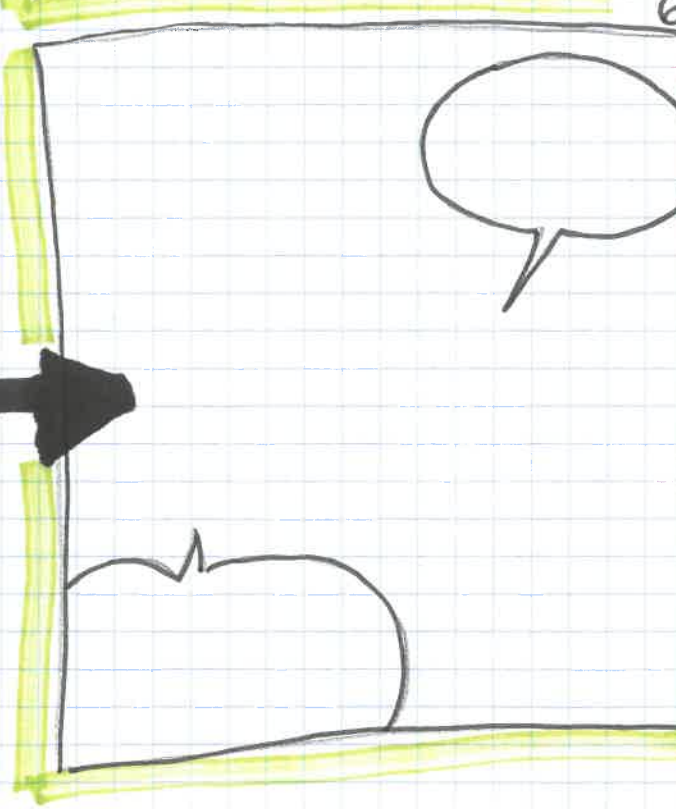
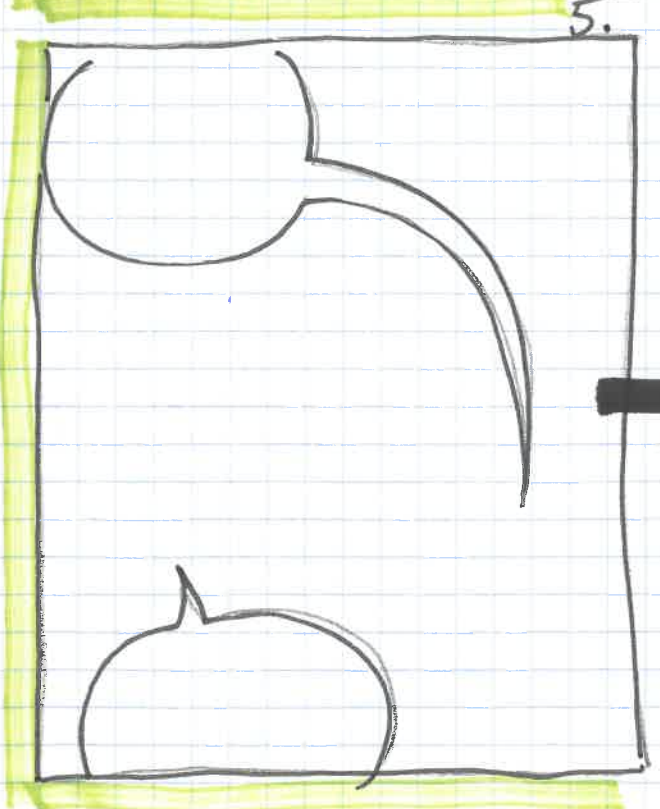
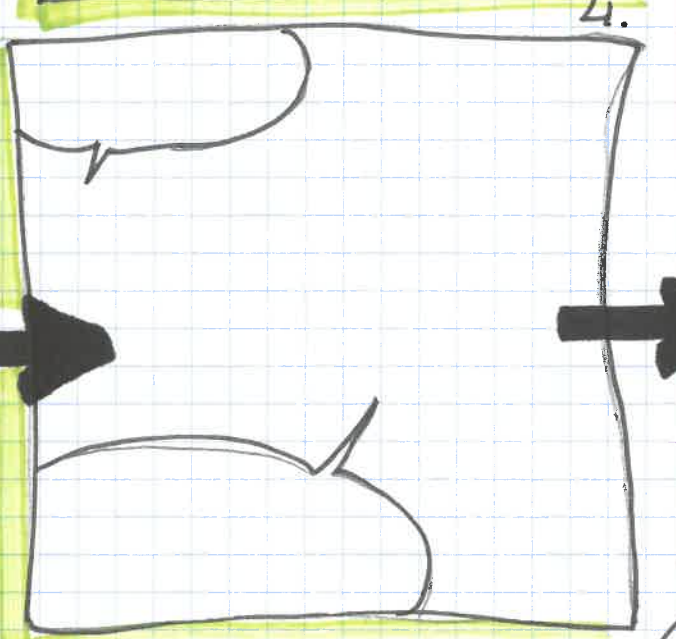
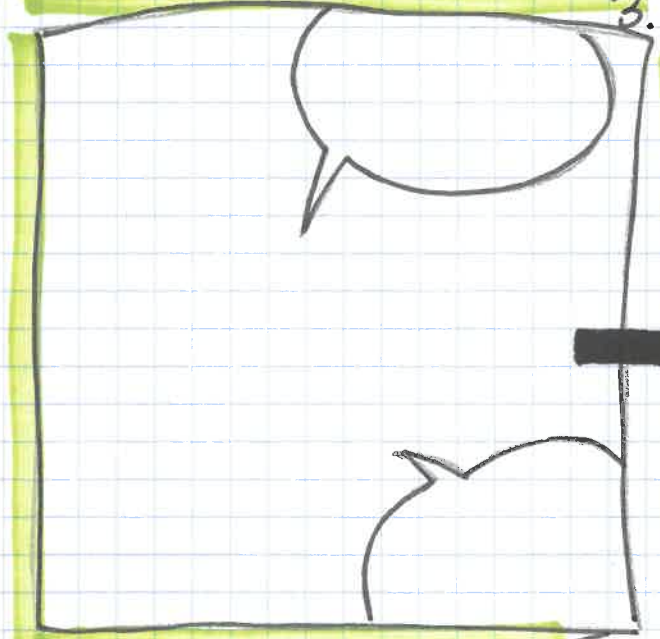
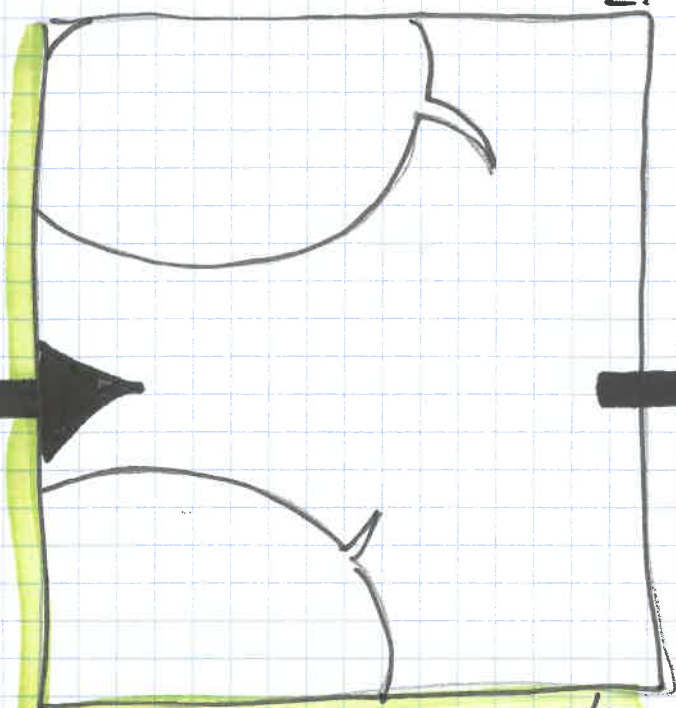
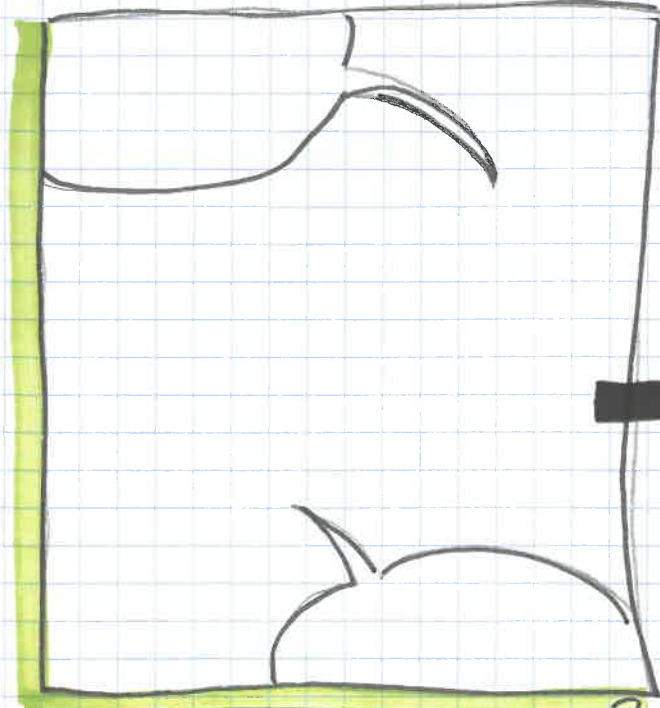
3.

4.

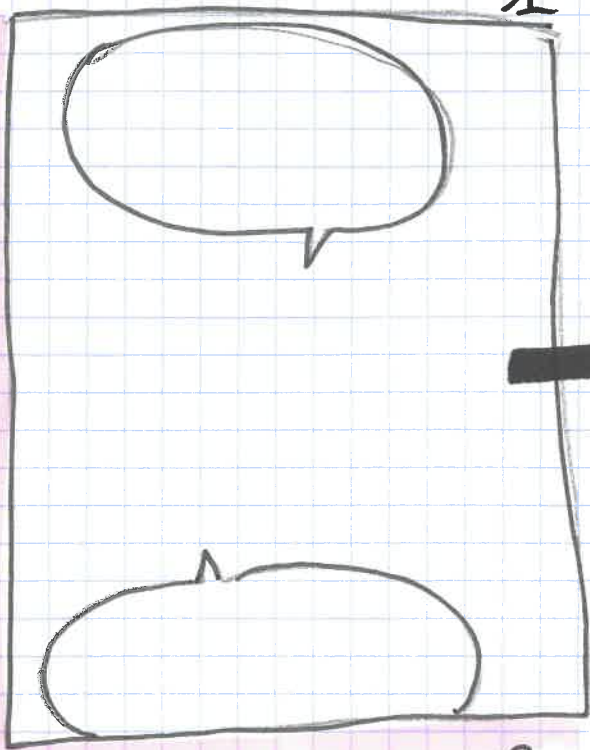

5.

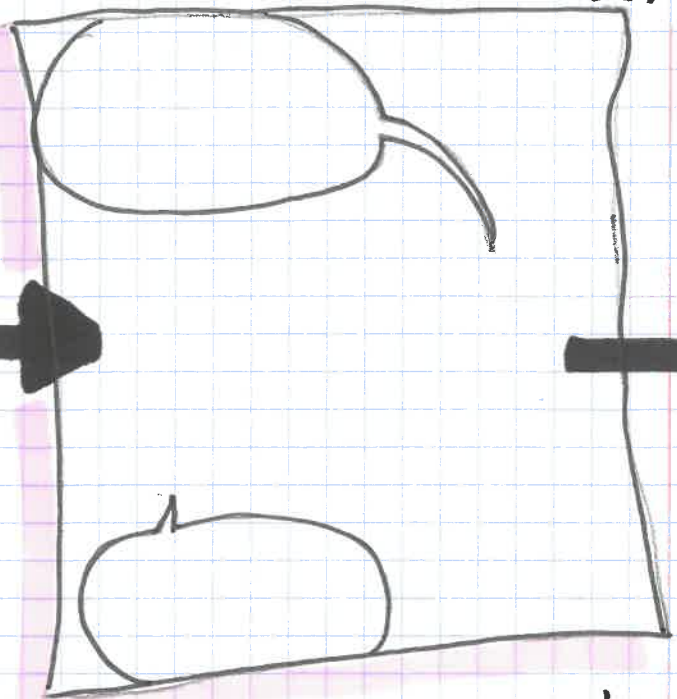
6.

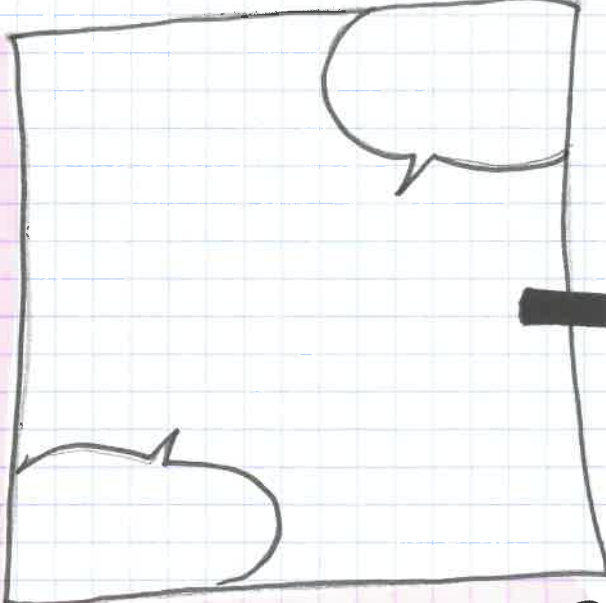
1

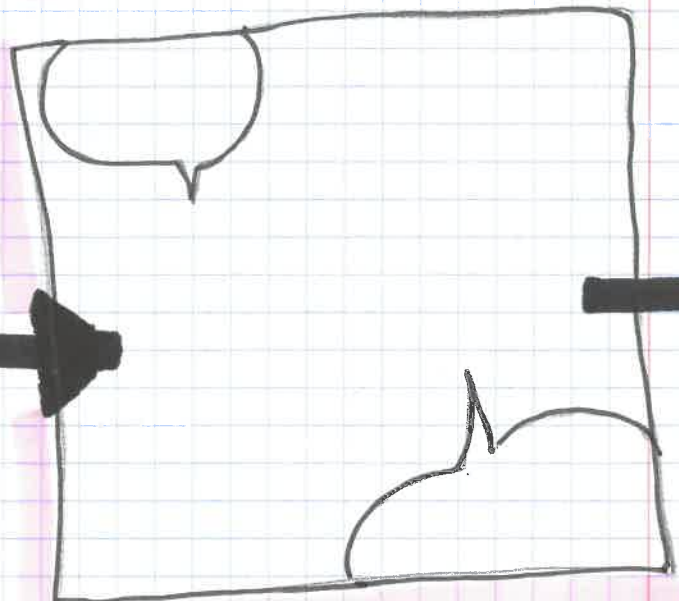
2.

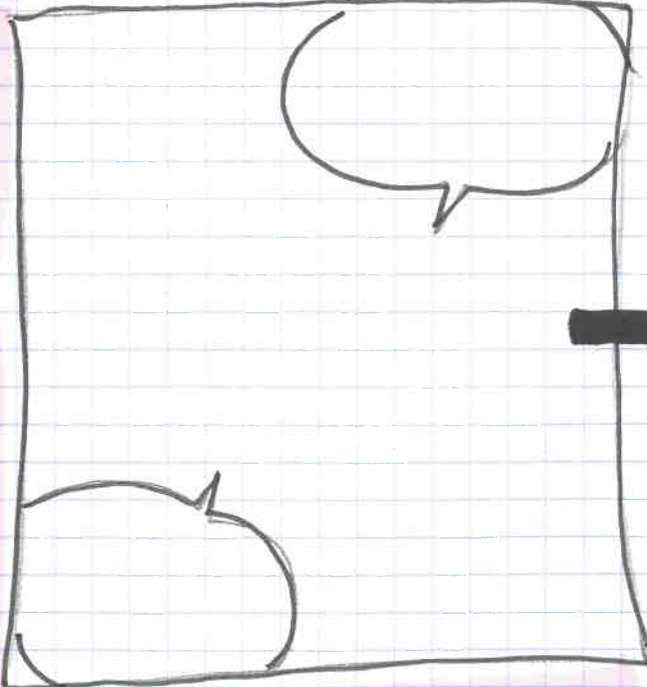
3.

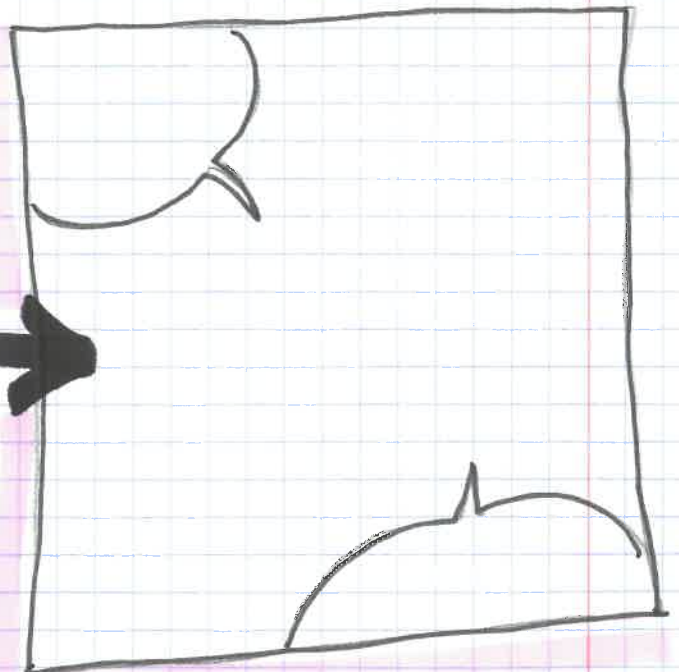
4.

5.

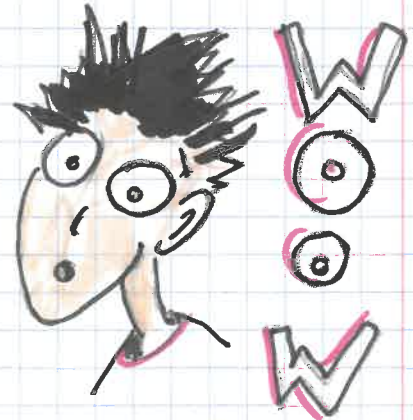

6.

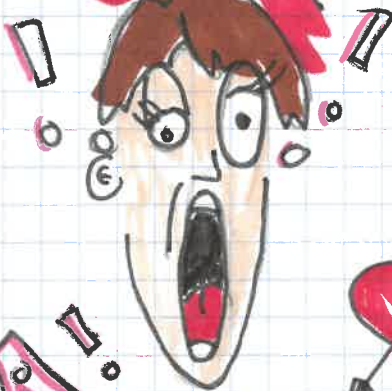

EMOCJE

WRRR!

WOW

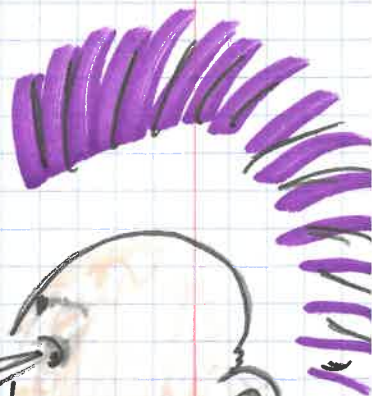

FUUU!

HA!
HA!

HM HM

AAAH

OPIS Ćwiczenia

W nauce temat emocji zaniedbywany był przez lata. Bardzo długo pokutował w myśli zachodniej podział na emocje i myślenie racjonalne jako oddzielne, a nawet wrogie sobie procesy. Dzisiaj jest już pewnikiem, że emocje wpływają na zdobywanie, przetwarzanie i rozwijanie wiedzy. Skoro zaś emocje są takie ważne, istotnym okazuje się pytanie, jak się do nich dostać? Nie wszystkim łatwo jest nazywać i mówić o emocjach. Proponujemy Wam jedno z wielu narzędzi do zastosowania na lekcjach bądź w domu, które pomaga w odkrywaniu świata emocji, lepszym zrozumieniu tych zjawisk i umiejętności rozmawiania o naszych emocjach. Bazą proponowanych kart jest teoria emocji Roberta Plutchika, opierająca się na ośmiu podstawowych emocjach: gniew, przeczucie, radość, zaufanie, strach, zaskoczenie, smutek, odraza z których wynikają inne stany. Pamiętajmy, że możemy doświadczać mieszaniny emocji podstawowych, a natężenie koloru oznacza intensywność danej emocji. /Karty należy wyciąć/

ROZPACZ

SMUTEK

ZAMYŚLENIE

WSTĘT

ODRAZA

ZNUDZENIE

PRZERAŻENIE

STRACH

OBAWA

ZDUMIENIE

ZASKOCZENIE

ROZTARGNIENIE

PODEKSCYTOWANIE

RADOŚĆ

POGODNOŚĆ

PODZIŃ

ZAUFANIE

AKCEPTACJA

WŚCIEKŁOŚĆ

GNIEW

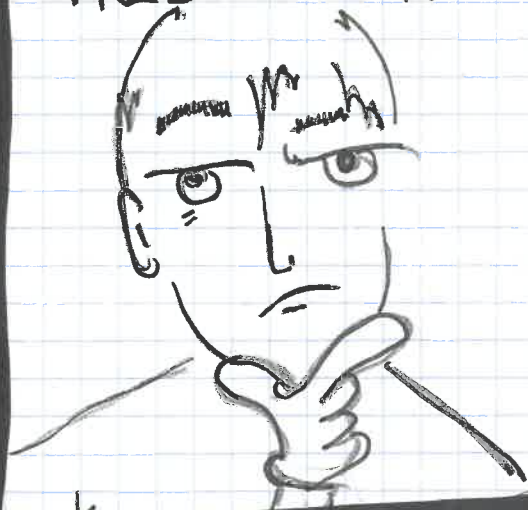
ODRAZA

CZUJNOŚĆ

PRZECZUNANIE

ZAINTERESOWANIE

OPIS Ćwiczenia

Rozmowa o emocjach w tzw. cebuli lub karuzeli.

Dzielicie się na dwie grupy i siadacie w dwóch kołach: zewnętrznym i wewnętrznym, zwróceniu do siebie twarzami (każda osoba ma przed sobą kogoś innego). Przewodzący rozdaje wszystkim karty i wyznacza np. 30 sekund czasu. Osoby z koła zewnętrznego mają za zadanie opowiedzieć osobie z koła wewnętrznego o emocji z wylosowanej karty, ale nie wprost. Można mówić o sytuacjach, reakcjach fizycznych, pokazywać, przywoływać wspólne wspomnienia, przywoływać postać – byle tylko nie nazwać opisywanej emocji *explicite*. Po upływie wyznaczonego czasu zgaduje osoba z koła wewnętrznego, a osoba z koła zewnętrznego opowiada o wylosowanej emocji na tych samych zasadach. Po takiej serii przekazujecie swoje karty w lewo lub w prawo, przesuwacie całe koła o parę pozycji, tak by przemieszczać i karty, i uczestników zabawy.

Karty można wyświetlić na ekranie, rozłożyć na podłodze, przykleić do ściany. Uczestnicy zabawy zaznaczają (przyklejaną kropką, kulką papieru etc.) emocję, która w danym momencie im towarzyszy. Jeśli pojawią się jakies niepokojące stany należy poświęcić chwilę, by je omówić. Zabawa zaczyna sprawnie i efektywnie działać, gdy jest często stosowana.

Można zastosować karty do rozwijania empatii wobec innych. Z uczestnikami zabawy można ułożyć wykres emocjonalnej reakcji bohatera filmu, omawianej lektury. Warto zastosować stop kłatkę podczas czytania opowiadania / historii / życiorysu by omówić lub pokazać kartami emocje postaci. Porozmawiajcie jakie emocje motywowały/pomagały/utrudniały działanie, życie, relacje wybraną postać historyczną bądź fikcyjną.

Sposobów zastosowania kart jest bez liku, ogranicza nas tylko wyobraźnia. Wymyślajcie własne sposoby wykorzystania kart. Jeżeli nabierzecie wprawę, możecie poćwiczyć komunikację w schemacie porozumienia bez przemocy (NVC). Niech karty stanowią rozgrzewkę i zachętę do dalszych działań.

Świat w

Teatrze

Życiu

Tytuł

Bohaterowie

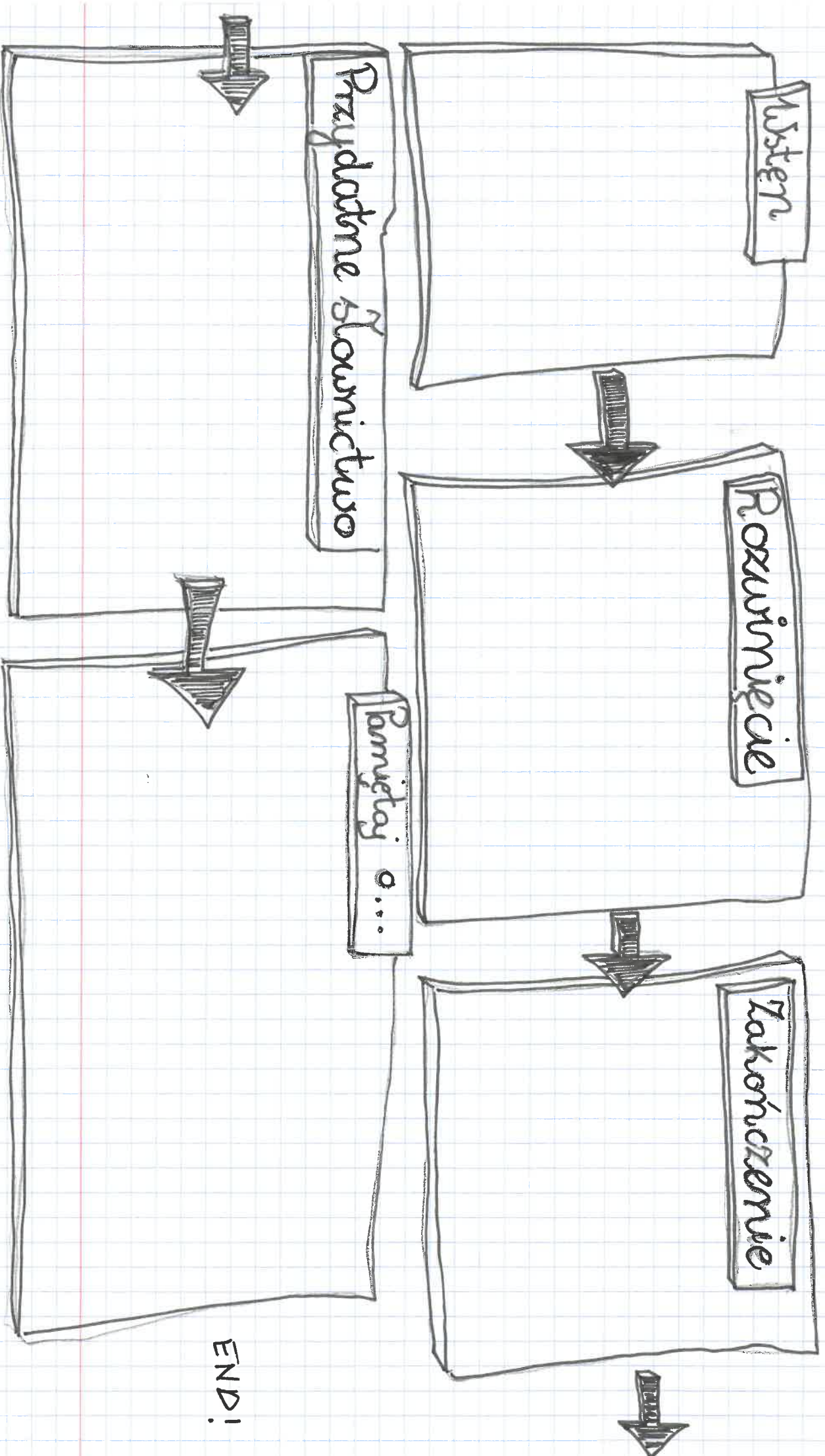
Czas

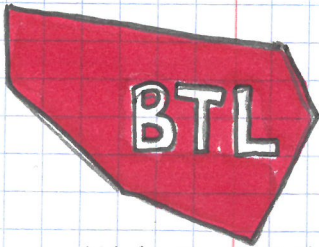
Miejsce

Plan...

Problem

SPRAWOZDANIE

BTL

dr hab. Jacek Malinowski
dyrektor

ul. Kalinowskiego 1
15-875 Białystok
Polska

teatr@btl.bialystok.pl
tel.: 85 742-50-31
faks: 85 742-86-31

OPRACOWANIE GRAFICZNE

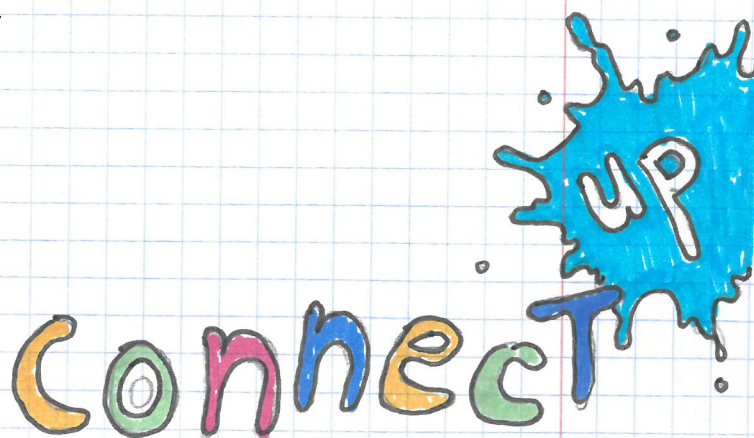
Michał Jarmoszuk

EDYCJA I SKŁAD KOMPUTEROWY

Adam Dzierma

OPRACOWANIE MERYTORYCZNE

Tomasz Damulewicz

up
connect